

Resultatet kan meget let blive lige det modfatte af det, Mindretallet ønsker. At derimod vort Forslag i alt væsentligt vil føre til det samme, den hurtige, store og uendelige Forøgelse, ere vi saa langt fra at kunne indrømme, at vi tværtimod maa mene, at blev det vedtaget, vil der efter al Sandsynlighed enten for bestandig være brudt med Principet om fortsat Forøgelse eller i alt Fald kun blive Tale om en overordentlig langsom Forøgelse nogle ganske saa Steder. Naar Grundlovsudkastet havde 114, kan det vel ikke betragtes som et skæbnevangert Fald ned ad en Glidbane, om Antallet blev 110, saa meget mindre, som det dog er saa ganske overordentligt usandsynligt, at man ved en endelig Ordning kommer under dette Tal.

Til Mindretallets Udtalelser om Købstæderne skulle vi kun bemærke, at der ikke er mindste Udfigt til, at Købstæderne kunne opnaa en særlig Repræsentation, og de ville derfor vistnok foretrække det, vi have foreslaaet, fremfor Udfigter, der aldrig blive til Virkelighed. I øvrigt er det vist ogsaa for meget at sige, at de mindre Købstæders Valgret er indskrænket „til en ren nominal, saavnende al reel Betydning“; thi det vil jo da i det højeste kun være Tilfældet, naar alle Bøelgerne fra Landet ere politisk enige.

Det Standpunkt, som repræsenteres af det andet Mindretal (Madsen-Mygdal) have vi imødegaaet saa udførligt i Betænkningen, at vi ikke her finder yderligere Anledning til at komme ind derpaa. Dog skulle vi med

Hensyn til Folketingsudvalgets Stilling i 1890—91 gøre opmærksom paa, at det af ovennævnte Mindretal citerede Ord er taget af en Beretning, som Udvalgets Formand afgav paa Samlingens sidste Dag, og hvorefter det fremgaar, at Ordene sigte paa det Indtryk, Formanden har faaet af de første Møder, medens det udtrykkelig tilføjes, at der paa det samlede Møde den 24de Marts ikke toges nogen anden Beslutning, end at Flertallet sluttede sig til, hvad der var foreslaaet af Flertallet i et Underudvalg. Ovennævnte Mindretal synes at lægge Vægt paa, at det er 10 ny Bykredse, der oprettes. Vi skulle dertil bemærke, at fordi man tager nogle af de fjernestliggende Sogne fra Randers- og Aalborgkredsene, der allerede nu ere meget større end Nabokredsene, blive Randers- og Aalborgkredsene derfor ikke til rene Bykredse. Der næst skulle vi gøre opmærksom paa, at naar det er i Byerne, at Befolkningen er tiltagen saa stærkt, maa det jo nødvendigvis være her, at Forøgelsen finder Sted. Mindretallet kan vel heller ikke have noget særligt imod Bykredse, eftersom det selv stemmer for en Ordning, der straks giver Kjøbenhavn og Frederiksberg med Landsogne 25 Folketingsmænd og efter 6 Aars Forløb mindst 10 til o. s. v.

Vi tillade os med Hensyn til Kredse i Kjøbenhavn at henvise til et Betænkningen medfølgende Kort, der angiver Beliggenheden af Kredse og de dertil værende Gader samt i en Note Folketallet i hver Kreds.